

Buổi Họp Đặc Biệt Giáng Sinh của Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn
Ngày 6 tháng Mười Hai năm 2009

Chúng Ta Có Thể Nhìn Thấy Được Đăng Ký Tô trong Lễ Giáng Sinh Không?

Chủ Tịch Dieter F. Uchtdorf

Đệ Nhị Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn

Nếu chúng ta sắp xếp cuộc sống của mình lại một chút rồi chân thành cùng khiêm nhường tìm kiếm Đăng Ký Tô thanh khiết và hiền lành với tấm lòng của mình, thì chúng ta sẽ tìm ra Ngài, chúng ta sẽ nhìn thấy Ngài---vào lễ Giáng Sinh và trong suốt năm.

Sau khi Đệ Nhị Thế Chiến chấm dứt, gia đình tôi sống trong một thời gian ở Zwickau, Đông Đức---đó là nơi chúng tôi tìm ra và gia nhập Giáo Hội. Giáo Hội sở hữu một ngôi biệt thự nhỏ được biến đổi thành một nhà hội và nơi đó chúng tôi cùng với các tín hữu khác của Giáo Hội thờ phượng Đấng Cứu Rỗi cũng như tái lập các giao ước báp têm của mình.

Một trong những điều gây ấn tượng nhất về ngôi giáo đường của chúng tôi là những khung cửa sổ gắn kính màu đẹp rực rỡ mô tả Đấng Cứu Rỗi và cuộc viếng thăm Tiên Tri Joseph Smith của Cha Thiên Thượng cùng Vị Nam Tử. Khi còn niên thiếu, tôi thường nhìn lên cánh cửa sổ này và cảm nhận được một Thánh Linh đặc biệt. Tôi yêu mến biết bao ngôi nhà hội cổ xưa đó của chúng tôi!

Cảm nghĩ đặc biệt trong tòa nhà này dường như được gia tăng vào mùa Giáng Sinh. Vì một lý do nào đó, mùi thơm ngào ngạt hơn, âm thanh dịu dàng hơn, ánh đèn trông lôi cuốn hơn khi nó phản chiếu những khung cửa sổ có gắn kính màu vào những buổi tối mùa đông u ám đó. Tôi sẽ không bao giờ quen ngôi biệt thự nhỏ này vì Thánh Linh mà tôi cảm nhận được bên trong đó.

Nhiều năm về sau, tôi rất buồn khi biết được rằng ngôi giáo đường yêu quý biết bao này---nơi đã nâng niu chúng tôi trong vòng tay của nó trong những năm đầu làm tín hữu của chúng tôi---đã bị phá hủy để nhường chỗ cho một chung cư cao tầng.

Tôi thường nghĩ rằng những người đã quyết định phá bỏ tòa nhà đó đều có ý định tốt nhưng không biết ý nghĩa của ngôi biệt thự này đối với số ít người chúng tôi. Đối với họ, có lẽ nó cũng giống như các tòa nhà khác. Nếu họ có thể thấy được nó là một ngôi nhà thờ phượng, một nơi đầy hân hoan và tình thân hữu, một ngôi giáo đường thiêng liêng---nếu họ thấy được chỗ ấy giống như tôi đã thấy khi còn nhỏ thì có lẽ họ đã có quyết định khác rồi.

Tôi ưa thích quyển tiểu thuyết *Le petit prince* (*Hoàng tử bé*) của Antoine de Saint-Exupéry. Sách này chứa đựng một lời nhận xét rất sâu sắc: “Những người lớn không bao giờ tự mình hiểu bất cứ điều gì, và thật là mệt cho các trẻ em phải giải thích cho họ nhiều lần.” Về sau trong câu chuyện, có một con chồn tinh khôn giải thích một lẽ thật quan trọng khác cho hoàng tử bé: “Đây là bí quyết của tôi. Nó rất là giản dị: người ta chỉ nhìn thấy rõ ràng bằng tấm lòng mà thôi. Bất cứ điều gì thiết yếu đều không thể nhìn thấy được bằng mắt thường.”¹

Việc không thể nhìn thấy điều thiêng liêng bằng mắt thường hoặc bằng tấm lòng là khuyết điểm của bản chất con người kể từ lúc khởi thủy. Trong thánh thư, chúng ta đọc: “Vì có nhiều việc mà vài kẻ cho là có giá trị lớn lao... nhưng kẻ khác lại coi nó như hư không và chà đạp dưới chân họ.”² Đôi khi có những điều quý báu và thiêng liêng nhất ở ngay trước mặt chúng ta một cách rõ ràng, nhưng chúng ta không thể hoặc không chịu nhìn thấy chúng.

Điều này có thể đặc biệt đúng trong mùa Giáng Sinh đẹp đẽ và quý báu. Đây là thời gian đẹp đẽ đầy phước lành trong năm. Cây cối được trang trí bằng đèn rực rỡ xinh xắn, các cửa hàng lập lánh đồ trang hoàng chói lọi, và đường phố chen chúc với đám đông đi mua sắm tìm kiếm quà cho người thân của họ.

Tất cả những cảnh tượng và đồ trang hoàng ngoạn mục này thu hút sự chú ý của chúng ta đều có thể đẹp đẽ và nâng cao tinh thần, nhưng nếu đó chỉ là điều chúng ta nhìn thấy thì chúng ta đã thiếu sót một điều gì rõ ràng ngay trước mắt. Đôi khi, bất chấp những ý định tốt nhất của mình, chúng ta trở nên quá bận tâm với trách nhiệm, lòng cam kết và nhiều nhiệm vụ căng thẳng của mình đến nỗi chúng ta không nhìn thấy được bằng tầm lòng tức là điều thiết yếu và thiêng liêng nhất.

Ngay cả nhiều người sống trong thời gian giáo vụ trên trần thế của Đấng Cứu Rỗi cũng không thể nhìn thấy Ngài, mặc dù Ngài sống ở giữa họ, ngay trước mắt họ.

Tại Sao Họ Không Thể Nhìn Thấy Ngài?

Chúa Giê Su Ky Tô sinh ra trong chuồng gia súc vây quanh bởi các con vật thấp hèn. Ngài lớn lên trong một thị trấn tầm thường ở ngoài lề của nền văn minh. Ngài không có nền học vấn mẫu mực của thế gian. Ngài không được đào tạo trong những ngôi trường của thế gian về triết học, nghệ thuật hoặc văn học. Một số người nghe Ngài giảng dạy đã nghi ngờ nguồn gốc học vấn của Ngài và nói rằng: “Người này chưa từng học, làm sao biết được Kinh Thánh?”³ và họ cũng nói: “Bởi đâu mà người này được khôn ngoan và những phép lạ này? Có phải là con người thợ mộc chăng? Mẹ người có phải là Ma Ri và anh em người ... chị em người đều ở giữa chúng ta chăng? Bởi đâu mà người này được mọi điều ấy như vậy?”⁴

Những kẻ thạo đời và kiêu căng, những người đặt niềm tin cậy của mình vào học vấn của thế gian thì đều không thể nhìn thấy Ngài được.

Chúa Giê Su Ky Tô không giàu có cũng như không nắm giữ một chức vụ chính trị nào. Ngài sống và giảng dạy ở giữa những người khiêm tốn trong một quốc gia làm nô lệ cho người La Mã. Do đó, Ngài dường như không đáng để cho các nhà lãnh tụ chính trị thời đó để ý đến. Xét cho cùng, họ đang bận tâm cai trị thế giới. Họ quá bận rộn để chú ý đến một nhà thuyết giảng khiêm nhường về sự ngay chính. Khi Chúa Giê Su đứng trước mặt Phi Lát, quan tổng đốc La Mã đầy quyền uy đó chỉ có thể nhìn thấy một người rao giảng là nguyên nhân gây ra sự xáo trộn thuộc quyền hạn chính trị của mình mà thôi.

Những kẻ giàu sang và có uy thế, những người bận tâm với vấn đề thương mại và chính quyền đều không thể nhìn thấy Ngài được.

Các thầy thông giáo và những người Pha Ri Si cùng các nhà lãnh đạo tôn giáo khác thời đó đang trông chờ Đấng Mê Si. Họ đã nghiên cứu thánh thư và trông chờ lúc hiện đến của Đấng Thánh sẽ giải cứu dân Y Sơ Ra Ên. Họ khát khao thấy được thời kỳ của Ngài. Họ cầu nguyện về sự hiện đến của Ngài.

Nhưng họ đã quá đáng trong truyền thống của mình và mù quáng bởi lối giải thích hạn hẹp về thánh thư đến nỗi không thể nhìn thấy được người khiêm tốn đang sống giữa họ.

Chúa Giê Su đã không đến theo cách mà họ trông mong. Ngài không theo học trường tôn giáo của họ. Tệ hại hơn nữa, Ngài đã không đồng ý với tất cả những điều giảng dạy của họ và do đó, Ngài không thể là Đấng Thánh đó.

Những kẻ tự mãn và khó dạy, những người khép lòng đối với Thánh Linh đều không thể nhìn thấy được Ngài.

Ai Đã Nhìn Thấy Ngài?

Si Mê Ôn, một người già cả, mộ đạo và công chính đã nhìn thấy Đấng Ky Tô. Khi Ma Ri và Giô Sép mang hài đồng Giê Su đến đền thờ, Si Mê Ôn biết được qua quyền năng của Đức Thánh Linh rằng đây quả thật là Đấng Ky Tô, Vị Nam Tử của Đấng Chí Tôn. Và ông đã bế hài đồng trong tay mình và ban phước cho Ngài.⁵

Những người đánh cá và người lao động khiêm nhường đã nhìn thấy Ngài. Người đau yếu, khiêm nhường và quần trí nhìn thấy Ngài và nhận ra Ngài là Sự Cứu Rỗi của Y Sơ Ra Ên. Nhưng cũng có một số người giàu có và đầy quyền uy và dễ dãi do đó cũng có thể nhìn thấy Đấng Ky Tô. Ni Cô Đêm, một nhà cai trị dân Do Thái, đã nhìn thấy Ngài,⁶ cũng như Giô Sép người giàu có ở thành A Ri Ma Thê⁷ và Xa Chê người thu thuế⁸ cũng nhìn thấy Ngài.

Chúng Ta Có Thể Nhìn Thấy Đấng Ky Tô Không?

Đôi khi chúng ta đọc về những người mà không thể nhận ra Đấng Cứu Rỗi thật sự là ai, chúng ta rất ngạc nhiên trước sự mù quáng của họ. Nhưng chúng ta cũng có thể cho những điều xao lãng che khuất tầm nhìn của mình về Đấng Cứu Rỗi---trong mùa Giáng Sinh này và trong suốt năm không? Một số điều xao lãng thì ở bên ngoài---các món quà mà chúng ta lo lắng để mua, những đồ trang hoàng hoặc quảng cáo đầy lời cuốn---nhưng thường thì chính là điều bên trong chúng ta đã làm cho chúng ta mù quáng không nhìn thấy Đấng Ky Tô.

Một số người có thể cảm thấy có một mức độ nào đó về sự kiêu căng trí tuệ mà ngăn cách họ với Đấng Ky Tô. Trong một thời đại mà vô số kiến thức có sẵn cho chúng ta thì câu chuyện quen thuộc về Chúa Giê Su Ky Tô có thể chìm mất trong biển khoa học tiên bộ, tin tức nóng bỏng hoặc phim ảnh và sách vở mới nhất được ưa chuộng.

Một số người bận rộn với những chi tiết trong cuộc sống của họ đến nỗi họ không có thời giờ cho điều gì khác. Họ có thể hồ hững nói về những sự việc của Thánh Linh nhưng lòng của họ tập trung vào thế gian đến nỗi họ không thể nhìn thấy được Đấng Ky Tô.

Một số người, giống như người Pha Ri Si, tìm kiếm Đấng Ky Tô, nhưng lòng lại dựa theo lý thuyết của họ, những đề tài và những ý kiến thuộc linh ưa thích, đến nỗi họ không nhận ra Ngài. Mặc dù ý định của họ tốt nhưng họ đã bỏ lỡ những điều mặc khải biến đổi của Đức Thánh Linh và do đó bỏ lỡ cách duy nhất để nhận được một chứng ngôn chắc chắn về Chúa Giê Su Ky Tô.

Chúng Ta Hãy Nhìn Xem Đấng Ky Tô trong Lễ Giáng Sinh

Đây là mùa của niềm hân hoan! Một mùa kỷ niệm! Một thời kỳ tuyệt diệu khi chúng ta công nhận rằng Thượng Đế Toàn Năng của chúng ta đã gửi Con Trai Độc Sinh của Ngài, Chúa Giê Su Ky Tô, đến cứu chuộc thế gian! Đến cứu chuộc chúng ta!

Đó là mùa của những hành động nhân từ bác ái và tình thương yêu nhân loại. Đó là mùa để suy nghĩ thêm về cuộc sống của chúng ta và về nhiều phước lành thuộc về chúng ta. Đó là mùa của sự tha thứ và được tha thứ.

Nhưng có lẽ trên hết, hãy để cho mùa này thành mùa tìm kiếm Chiên Con của Thượng Đế, Vua Vinh Quang, Sự Sáng Vĩnh Viễn của Thế Gian, Hy Vọng Lớn của Nhân Loại, Đấng Cứu Rỗi và Đấng Cứu Chuộc linh hồn của chúng ta.

Tôi hứa rằng nếu chúng ta sắp xếp cuộc sống của mình lại một chút rồi chân thành cùng khiêm nhường tìm kiếm Đấng Ky Tô thanh khiết và hiền lành với tấm lòng của mình, thì chúng ta sẽ tìm ra Ngài, chúng ta sẽ nhìn thấy Ngài---vào lễ Giáng Sinh và trong suốt năm.

Tôi làm chứng điều này trong thánh danh của Chúa Giê Su Ky Tô, A Men.

GHI CHÚ

1. Antoine de Saint-Exupéry, *The Little Prince (Hoàng Tử Bé)*, do Richard Howard phiên dịch (2000), 2, 63.
2. 1 Nê Phi 19:7.
3. Giảng 7:15.

4. Ma Thi O 13:54--56.
5. Xin xem Lu Ca 2:25--35.
6. Xin xem Giãng 3:1--21.
7. Xin xem Ma Thi O 27:57--58.
8. Xin xem Lu Ca 19:2--10.

Buổi Họp Đặc Biệt Giáng Sinh của Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn
Ngày 6 tháng Mười Hai năm 2009

Câu Chuyện Giáng Sinh

Chủ Tịch Henry B. Eyring
Đệ Nhất Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn

Chúng ta có thể chọn mùa Giáng Sinh này và mỗi ngày để tạo ra một phần nhỏ câu chuyện Giáng Sinh trong cuộc sống của mình.

Câu chuyện Giáng Sinh là câu chuyện về tình yêu thương. Chúng ta nghe câu chuyện đó trước tiên trước khi thế gian được tạo dựng. Cha Thiên Thượng cho chúng ta biết về kế hoạch hạnh phúc của Ngài dành cho tất cả chúng ta là các con cái yêu dấu của Ngài.

Vì tình yêu thương, Ngài đã để cho chúng ta rời khỏi nơi hiện diện của Ngài để xuống sống trong một thế gian nơi chúng ta sẽ được tự do lựa chọn để trở về nhà lần nữa với Ngài. Ngài phán rằng vì có những cám dỗ và vì rất khó để chúng ta luôn luôn chọn điều đúng nên chúng ta sẽ cần một Đấng Cứu Rỗi. Chúng ta đều sẽ cần quyền năng vượt hơn khả năng của mình để được giải thoát khỏi cái chết và tội lỗi.

Đức Giê Hô Va, vì tình yêu thương bao la của Ngài dành cho Đức Chúa Cha và cho chúng ta, đã tình nguyện rời khỏi chốn tôn cao của Ngài với tư cách là Con Đầu Sinh hoàn hảo để xuống đương đầu với những thử thách mà chúng ta sẽ đương đầu và để cứu chúng ta nếu chúng ta yêu mến Ngài đủ để tuân giữ các giáo lệnh mà Ngài sẽ ban cho. Trọng tâm của các giáo lệnh đó là chúng ta phải yêu mến Đức Chúa Cha và Vị Nam Tử của Ngài cùng tất cả các con cái khác của Thượng Đế. Khi nghe câu chuyện đó, lòng chúng ta tràn ngập tình yêu thương dành cho Đức Chúa Cha cũng như Vị Nam Tử của Ngài đến nỗi chúng ta reo mừng và thờ phượng hai Ngài.

Từ lúc đó, nhiều người đã kể lại câu chuyện về thời điểm vinh quang mà hài đồng Ky Tô giáng sinh để giải cứu và dẫn dắt chúng ta về nhà. Trong số những câu chuyện đầy soi dẫn đó thì có những câu chuyện chúng ta trân quý nhất mà giúp chúng ta một lần nữa cảm thấy tình yêu thương dịu dàng và sự chăm sóc của Đức Chúa Cha, cũng như của Con Trai Yêu Dấu của Ngài, dành cho tất cả chúng ta, nhất là cho những người hèn kém nhất trong chúng ta.

Đó là một trong số các lý do chúng ta ưa thích câu chuyện của Lu Ca về sự giáng sinh của Chúa Giê Su. Mỗi lần nghe câu chuyện đó thì chúng ta đều có thể một lần nữa cảm nhận tình yêu thương của Đức Chúa Cha dành cho mình và tất cả các con cái của Ngài. Mỗi chi tiết của câu chuyện làm cho chúng ta thấy sự diệu yêu thương là có thật.

Ma Ri, mẹ của Chúa Giê Su, dịu dàng bọc con đầu lòng của mình lại và đặt Ngài nằm trong máng cỏ. Thượng Đế gửi các thiên sứ đến trong ánh sáng vinh quang để loan báo cùng những người chăn chiên hèn mọn về sự giáng sinh của Đấng Mê Si đã được hứa từ lâu. Và Lu Ca nói cho chúng ta biết rằng đội hợp xướng của các thiên thần được gửi đến để tôn vinh món quà vĩ đại nhất này của Cha Thiên Thượng nhân từ ban cho các con cái của Ngài. Những lời của Lu Ca dường như mang đến tâm trí chúng ta ký ức về tiếng nhạc của thiên thần:

“Vả, cũng trong miền đó, có mấy kẻ chăn chiên trú ngoài đồng, thức đêm canh giữ bầy chiên.

“Một thiên sứ của Chúa đến gần họ, và sự vinh hiển của Chúa chói lòa xung quanh, họ rất sợ hãi.

“Thiên sứ bèn phán rằng: Đừng sợ chi; vì này, ta báo cho các ngươi một tin lành, sẽ là một sự vui mừng lớn cho muôn dân.

“Áy là hôm nay tại thành Đa Vít đã sanh cho các ngươi một Đấng Cứu Thế, là Ky Tô, là Chúa.

“Này là dấu cho các ngươi nhìn nhận Ngài: Các ngươi sẽ gặp một con trẻ bọc bằng khăn, nằm trong máng cỏ.

“Bỗng chúc có muôn vàn thiên binh với thiên sứ đó ngợi khen Đức Chúa Trời rằng,

“Sáng danh Chúa trên các tầng trời rất cao, bình an dưới đất, ân trách cho loài người.”¹

Câu chuyện Giáng Sinh do Lu Ca mang đến cho chúng ta tạo ra những cảm nghĩ bình an và thiện ý, cũng giống như đội hợp xướng của các thiên thần đã hứa. Mỗi câu chuyện đầy soi dẫn về sự giáng sinh của Chúa Giê Su đều có quyền năng đó.

Vị tiên tri đại tài Ê Sai đã viết về thời niên thiếu của Đấng Ky Tô hàng trăm năm trước khi Ngài giáng sinh trong chuồng gia súc. Ông biết rằng Đấng Ky Tô sẽ giáng sinh để cứu rỗi chúng ta và trở thành Vua của Các Vua:

“Vì có một con trẻ sanh cho chúng ta, tức là một con trai ban cho chúng ta; quyền cai trị sẽ nẩy trên vai Ngài. Ngài sẽ được xưng là Đấng Lạ Lùng, là Đấng Muru Luận, là Đức Chúa Trời Quyền Năng, là Cha Đồi Đồi, là Chúa Bình An.”²

Handel soạn nhạc từ câu chuyện Giáng Sinh của Ê Sai, và những lời đó được các ca đoàn hát đã nâng đỡ nhiều người trong nhiều thế hệ. Một số chúng ta đã tự hát các bài ca đó. Mới tuần này đây, các tín hữu của tiểu giáo khu tôi đã được mời đến cùng hát với một ca đoàn. Mỗi lần nghe hay hát về câu chuyện của Ê Sai về Đấng Ky Tô, tôi đều cảm nhận được niềm vui và sự bình an. Chúng ta nhận được sự bình an đã được hứa, mà Chúa đã mang đến lúc Ngài giáng sinh, bất cứ lúc nào chúng ta hội đủ điều kiện để kinh nghiệm tình yêu thương và quyền năng tẩy sạch của Ngài có được nhờ vào Sự Chuộc Tội của Ngài. Và mỗi câu chuyện Giáng Sinh đầy soi dẫn mang đến một cảm nghĩ về tình yêu thương của Ngài dành cho chúng ta.

Vì tình yêu thương, Cha Thiên Thượng đã gửi các thiên sứ và các vị tiên tri đến để kể câu chuyện Giáng Sinh đó ngay cả trước khi Chúa Giê Su giáng sinh. Mô Rô Ni, trong Sách Mặc Môn, đã nói cho chúng ta biết lý do tại sao Thượng Đế làm điều đó:

“Này, vì Thượng Đế biết tất cả mọi việc, từ vĩnh viễn này đến vĩnh viễn khác; này, Ngài sai các thiên sứ xuống phục sự con cái loài người, biểu lộ cho biết về sự hiện đến của Đấng Ky Tô; và trong Đấng Ky Tô mọi sự tốt lành sẽ phải đến.

“Và Thượng Đế cũng đã từng phán với các vị tiên tri, bằng chính miệng của Ngài, là Đấng Ky Tô sẽ đến...”

“Vậy nên, nhờ sự phù trợ của các thiên sứ cùng mọi lời thốt ra từ miệng của Thượng Đế mà loài người mới bắt đầu thực hành đức tin nơi Đấng Ky Tô; và nhờ đức tin đó họ mới nắm vững được mọi điều tốt lành, và họ đã làm được như vậy cho đến ngày Đấng Ky Tô đến.”³

Mọi việc đều vẫn như vậy sau khi Đấng Ky Tô đến: chúng ta giữ chặt mọi điều tốt lành qua đức tin của mình nơi Ngài. Những câu chuyện Giáng Sinh có thật luôn làm gia tăng đức tin đó nơi Ngài và nơi sứ mệnh của Ngài. Và với đức tin đó, chúng ta có quyết tâm mạnh mẽ hơn để cùng với Ngài giúp đỡ trong sứ mệnh đầy thương yêu của lòng thương xót và sự giải cứu của Ngài.

Thật là tuyệt vời để luôn luôn tưởng nhớ đến Ngài nhất là khi chúng ta kỷ niệm sự giáng sinh của Ngài. Ngài đến ban phước cho các trẻ em. Ngài chữa lành người bệnh. Ngài mời gọi tất cả mọi người, ngay cả những người khinh miệt Ngài, đi theo Ngài và như vậy chọn con đường trở về nhà cùng Cha Thiên Thượng.

Chúng ta có thể chọn mùa Giáng Sinh này và mỗi ngày để tạo ra một phần nhỏ câu chuyện Giáng Sinh trong cuộc sống của mình. Chúng ta có thể chấp nhận lời mời gọi của các vị tiên tri tại thế nhằm giúp đỡ những người đi lạc đường và đang lang thang để họ có thể trở về với con đường của phúc âm. Chúng ta có thể mang phúc âm tức là con đường độc nhất trở về nhà, đến cho mọi người mà chúng ta gặp trong cuộc sống. Chúng ta có thể

nâng đỡ những người mệt mỏi, đói khát và cô đơn như Đấng Cứu Rỗi đã làm cũng như hiện đang mời gọi chúng ta cùng làm với Ngài điều đó. Khi chúng ta làm như vậy, họ có thể cảm thấy rằng Đấng Cứu Rỗi yêu thương họ biết bao và muốn dẫn dắt họ trên con đường đến với Thượng Đế mà Ngài yêu thương.

Trong những câu chuyện về sự giáng sinh của Đấng Ky Tô, chúng ta có thể cảm thấy Ngài đã từng là ai và hiện là ai. Điều đó làm vơi nhẹ gánh nặng của chúng ta trong cuộc sống. Và điều đó sẽ đưa chúng ta đến việc quên mình và làm vơi nhẹ gánh nặng của những người khác. Điều đó có thể làm cho mỗi ngày được cảm thấy giống như ngày tốt nhất của những mùa Giáng Sinh trước đây của chúng ta.

Một lần nữa, chúng ta có thể cảm nhận được sự chấp nhận đầy yêu thương của Đấng Cứu Rỗi và lời cảm ơn của Ngài. Và những người mà chúng ta giúp đỡ thay cho Ngài có thể cảm nhận được bàn tay giúp đỡ mà Đấng Chủ Tể đang ra cho họ, nếu họ chịu chọn nắm lấy bàn tay ấy.

Tôi làm chứng rằng hài đồng do Ma Ri ở Bết Lê Hem sinh ra là Vị Nam Tử thiêng liêng và hoàn hảo của Thượng Đế. Ngài cũng như Đức Chúa Cha yêu thương chúng ta một cách trọn vẹn. Đức Giê Hô Va, với tư cách là Đấng Ky Tô, đến khai mở cho tất cả chúng ta trên suốt con đường để thoát khỏi tội lỗi và nỗi buồn đau. Tôi cầu nguyện rằng chúng ta sẽ chọn con đường đó và hết lòng giúp đỡ tất cả những người khác để trở về nhà cùng Thượng Đế với chúng ta trong tình yêu thương, trong tôn danh của Chúa Giê Su Ky Tô, A Men.

GHI CHÚ

1. Lu Ca 2:8-14.
2. Ê Sai 9:6.
3. Mô Rô Ni 7:22-23, 25.

Buổi Họp Đặc Biệt Giáng Sinh của Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn
Ngày 6 tháng Mười Hai năm 2009

Tinh Thần của Mùa Lễ

Chủ Tịch Thomas S. Monson

Các anh chị em thân mến, tôi biết ơn biết bao được có mặt nơi đây với các anh chị em vào buổi tối hôm nay. Tôi cùng với các anh chị em đã được soi dẫn và gây dựng nhờ các sứ điệp của Chủ Tịch Eyring và Chủ Tịch Uchtdorf, cũng như nhờ phần âm nhạc tuyệt vời do Đại Ca Đoàn và dàn nhạc cung ứng.

Lẽ thật được tìm thấy trong một khúc nhạc của bài thánh ca mà chúng ta hát: “Thời gian trôi nhanh như cát.”¹ Một năm nữa đã nhanh chóng trôi qua và một lần nữa mang đến cho chúng ta mùa Giáng Sinh.

Mới đây, khi nhớ lại những mùa Giáng Sinh đã qua, tôi nhận thấy rằng có lẽ không có lúc nào trong năm mà mang lại nhiều kỷ ức cảm động như mùa Giáng Sinh. Những mùa Giáng Sinh mà chúng ta còn nhớ rõ nhất thì thường liên quan rất ít đến những điều thể gian mà lại liên quan rất nhiều đến gia đình, với tình yêu thương và lòng trắc ẩn cùng sự chăm sóc. Ý nghĩ này củng cố niềm hy vọng cho những người chúng ta đang e ngại rằng ý nghĩa giản dị của ngày lễ sẽ bị phai nhạt do việc buôn bán hoặc sự chống đối của những người có quan điểm tôn giáo khác biệt, hay chỉ do việc bận rộn với những áp lực của mùa lễ đến nỗi chúng ta đánh mất tinh thần đặc biệt đó mà đáng lẽ chúng ta có thể kinh nghiệm được.

Đối với nhiều người, "hành động quá trớn" rất là thông thường vào thời gian này của năm. Chúng ta có thể sử dụng quá nhiều thời giờ và nghị lực. Có lẽ chúng ta không có đủ tiền để chi tiêu cho những thứ mà chúng ta cảm thấy cần phải mua. Nỗ lực của chúng ta vào lúc Giáng Sinh thường đưa đến cảm nghĩ căng thẳng, mệt mỏi và thiếu nghị lực trong lúc mà đáng lẽ ra chúng ta cần phải cảm nhận được niềm vui giản dị về việc tưởng nhớ đến sự giáng sinh của Hải Đồng ở Bết Lê Hem.

Tuy nhiên, vì lý do nào đó, tinh thần đặc biệt của mùa lễ này thường len lỏi vào tâm hồn cũng như cuộc sống của chúng ta bất chấp những khó khăn và xao lãng mà có thể chiếm lấy thời giờ cùng nghị lực của chúng ta.

Cách đây nhiều năm, tôi đọc về một kinh nghiệm vào mùa Giáng Sinh mà đã xảy ra khi hàng ngàn hành khách mệt mỏi bị kẹt lại tại phi trường Atlanta, Georgia đông nghịt người. Một cơn bão tuyết đã thật sự làm trì hoãn những chuyến bay trong khi những người này cố gắng đi đến nơi mà họ muốn đến nhất trong ngày lễ Giáng Sinh---hầu như phần đông là về nhà.

Sự việc này xảy ra vào tháng Mười Hai năm 1970. Đến nửa đêm, các hành khách buồn bã này đứng tụm lại quanh các quầy vé, lòng đầy bồn chồn nói chuyện với các nhân viên quầy vé mà từ lâu cũng đã mất hết vui vẻ. Họ cũng muốn về nhà. Một vài người xoay sở để ngủ gà ngủ gật trong những cái ghế không thoải mái. Những người khác quy tụ tại quầy báo để lặng lẽ giở từng trang sách.

Nếu có một mối ràng buộc chung giữa đám đông gồm nhiều người xa lạ này thì đó chính là nỗi cô đơn---nỗi cô đơn tỏa khắp, không tránh được, đầy ngọt ngào. Nhưng điều đòi hỏi chung của phi trường là mỗi hành khách giữ khoảng cách của mình với tất cả những người khác. Thà cô đơn còn hơn chung đụng với nhau là điều không thể tránh phải lắng nghe những lời than vãn của các hành khách đầy buồn bã và chán nản khác.

Vấn đề là có nhiều hành khách hơn là chỗ trống trên bất cứ chuyến máy bay nào. Thỉnh thoảng, khi có một chiếc máy bay xoay sở để rời phi trường thì có nhiều hành khách bị bỏ lại hơn là được lên máy bay. Tình trạng “Chờ cho đến khi có chỗ trống,” “Xác nhận đã đặt chỗ trước,” và “Hành Khách Hạng Nhất” sắp đặt quyền ưu tiên và cho biết ai có tiền bạc, quyền hành, thế lực, tầm nhìn xa---hoặc ai thiếu tất cả những thứ đó.

Cổng 67 ở Atlanta là một thế giới vi mô của toàn thể phi trường rộng lớn này. Mặc dù chỉ là một căn phòng nhỏ có kính bao quanh, nhưng nó đầy ắp hành khách hy vọng được bay đến New Orleans, Dallas và những nơi ở miền tây. Ngoại trừ một số ít người may mắn có người cùng đi, những người còn lại nói chuyện với nhau rất ít tại Cổng 67. Một người làm nghề bán hàng lơ đãng nhìn vào không gian thể như cam chịu. Một người mẹ trẻ tay bế đứa con sơ sinh, dịu dàng đu đưa trong một nỗ lực vô ích để vỗ về đứa bé đang khê khóc.

Rồi có một người đàn ông trong bộ đồ bằng vải flanen màu xám được may rất khéo mà vì một lý do nào đó dường như đứng đung trước nỗi đau khổ chung. Có một vẻ lạnh lùng nào đó trong thái độ của người ấy. Người ấy mê mải với công việc giấy tờ---có lẽ đang tính toán lợi nhuận cuối năm của công ty. Một người hành khách mệt rũ rời ngồi cạnh bên, quan sát người đàn ông bận rộn này, có lẽ nhận ra người ấy chính là nhân vật nổi tiếng Ebenezer Scrooge.

Đột nhiên, tiếng ồn ào khuấy động bầu không khí im lặng. Một thiếu niên mặc quân phục, chưa đến 19 tuổi, đang nói chuyện sôi nổi với nhân viên quầy vé. Gã thiếu niên ấy có một tầm vé ưu tiên hạng thấp. Gã nài nỉ người nhân viên đó giúp gã đi New Orleans để rồi lấy xe buýt đến nhà của gã trong ngôi làng ít người biết đến ở Louisiana.

Người nhân viên quầy vé mệt mỏi nói với gã thiếu niên là hy vọng rất mỏng manh trong 24 giờ đồng hồ tới, có lẽ còn lâu hơn nữa. Gã thiếu niên trở nên nóng nảy. Ngay sau khi Giáng Sinh, đơn vị của gã sẽ được gửi sang Việt Nam---nơi chiến tranh đang diễn ra ác liệt vào lúc ấy---và nếu gã không lên được chuyến bay này thì có lẽ gã sẽ không bao giờ có thể ăn mừng Giáng Sinh ở nhà được nữa. Ngay cả nhà kinh doanh cũng nhìn lên từ sổ sách tính toán đầy bí ẩn của mình để cho thấy một mối quan tâm thận trọng. Rõ ràng là người nhân viên quầy vé đã động lòng, thậm chí có phần nào bối rối. Nhưng người ấy chỉ có thể thông cảm---chứ không mang đến hy vọng gì. Gã thiếu niên đứng tại bàn khởi hành, đưa ánh mắt đầy lo âu nhìn quanh căn phòng đông đúc người thể như đang tìm kiếm một gương mặt thân thiện.

Cuối cùng, người nhân viên quầy vé báo rằng chuyến bay đã sẵn sàng cho hành khách lên máy bay. Các hành khách đang chờ đợi hàng bao nhiêu giờ đồng hồ cố gắng đứng dậy, thu góp đồ đạc của mình và lê bước trong hành lang nhỏ dẫn đến chiếc máy bay đang chờ đợi: hai mươi, ba mươi, một trăm---cho đến khi không còn chỗ nữa. Người nhân viên quầy vé quay sang người lính trẻ đang lo âu và nhún vai.

Trong một cách khó hiểu, nhà kinh doanh nán lại phía sau. Bây giờ, người ấy tiến lên. Người ấy nói nhỏ với nhân viên quầy vé: "Tôi có một vé đã được xác nhận rồi đây. Tôi muốn nhường chỗ cho cậu thiếu niên này." Người nhân viên quầy vé nghi ngờ đưa mắt lên nhìn và rồi ra hiệu cho người lính. Không thể thốt lên lời, lệ chảy dài xuống mặt, gã thiếu niên trong bộ quân phục màu xanh ô liu bắt tay người đàn ông mặc bộ com lê bằng vải flanen màu xám, là người chỉ thì thầm nói: "Chúc may mắn. Chúc em có được lễ Giáng Sinh vui vẻ. Chúc may mắn nhé."

Khi cửa máy bay đóng lại và máy bắt đầu chạy thì nhà kinh doanh quay đi, nắm chặt lấy cái cặp của mình và lê bước hướng về nhà hàng mở cửa suốt đêm.

Không có nhiều người trong số hàng ngàn người bị kẹt lại nơi đó tại phi trường Atlanta đã chứng kiến bi kịch ấy tại Cổng 67. Nhưng đối với những người đã chứng kiến thì nỗi buồn thấm, bức mình, tức giận---đều biến thành lòng nhiệt tình. Hành động yêu thương và nhân từ đó giữa những người xa lạ đã mang tinh thần Giáng Sinh vào tâm hồn họ.

Ánh đèn nhấp nháy của chiếc máy bay đang cất cánh giống như các vì sao trong khi chiếc máy bay lao vào bóng tối. Giờ đây, đứa bé sơ sinh lặng lẽ ngủ trong lòng người mẹ trẻ. Có lẽ một chuyến bay khác sẽ cất cánh trong nhiều giờ đồng hồ nữa. Nhưng những người chứng kiến cảnh trao đổi ấy đã kiên nhẫn hơn. Lòng nhiệt thành phẳng phất, dịu dàng và lan khắp trong căn phòng nhỏ bằng kính và nhựa đó tại Cổng 67.²

Thưa các anh chị em, việc tìm ra niềm vui thật sự của mùa lễ không phát xuất từ việc vội vã và hối hả làm cho xong hoặc mua sắm những món quà bắt buộc. Niềm vui thật sự đến khi chúng ta cho thấy tình yêu thương và lòng trắc ẩn đã được soi dẫn bởi Đấng Cứu Rỗi là Đấng đã phán: "Hễ các ngươi đã làm việc đó cho một người trong những người rất hèn mọn này của anh em ta, ấy là đã làm cho chính mình ta vậy."³

Vào mùa lễ vui mừng này, cầu xin cho những mối bất hòa cá nhân được quên đi và nổi oán thù được hàn gắn. Cầu xin cho niềm vui của mùa lễ này sẽ gồm có việc nhớ đến người nghèo túng và khổ sở. Cầu xin cho sự tha thứ của chúng ta đến với những người đã xử sự xấu với chúng ta, cũng như chúng ta hy vọng được tha thứ vậy. Cầu xin cho lòng chúng ta tràn đầy sự thiện lành và tình yêu thương lan khắp nhà của chúng ta.

Khi ngẫm nghĩ về cách chúng ta sẽ tiêu tiền của mình để mua quà trong mùa lễ này thì chúng ta cũng hãy hoạch định cách sử dụng thời giờ của mình nhằm mang tinh thần Giáng Sinh thật sự vào cuộc sống của những người khác.

Đấng Cứu Rỗi ban phát rộng rãi cho tất cả mọi người và những điều Ngài ban cho đều vô giá. Suốt giáo vụ của Ngài, Ngài đã ban phước cho người bệnh, làm cho người mù thấy được, làm cho người điếc nghe được và người khập khiễng, què quặt đi được. Ngài ban sự trong sạch cho kẻ ô uế. Ngài làm cho kẻ chết sống lại. Ngài ban hy vọng cho kẻ tuyệt vọng và mang ánh sáng đến cho bóng tối.

Ngài ban cho chúng ta tình yêu thương, sự phục vụ và mạng sống của Ngài.

Chúng ta cảm nhận được tinh thần gì vào mùa lễ Giáng Sinh? Chính là tinh thần *của Ngài*---Thánh Linh của Đấng Ky Tô.

Ô sao yên lặng, sao quá yên lặng lúc ơn diệu vinh hiển xuống!
Hôm nay ơn ấy ban cho tâm này cũng yên lặng giống như xưa.
Dẫu Christ đến êm ru lặng bật, tuy đời tội ô hù mất.
Nhưng ta ai người tâm tính nhu mì Christ vui ngự đến trị vì.⁴

Với tình yêu thương thanh khiết của Đấng Ky Tô, chúng ta hãy bước theo Ngài khi chúng ta đến gần mùa lễ kỷ niệm sự giáng sinh của Ngài. Khi làm như vậy, chúng ta hãy nhớ rằng Ngài vẫn hằng sống và tiếp tục là sự sáng của thế gian, là Đấng đã hứa rằng: "Người nào theo ta, chẳng đi trong nơi tối tăm, nhưng có ánh sáng của sự sống."⁵

Thưa các anh chị em, tôi gửi tình yêu thương và phước lành của mình đến mỗi anh chị em. Cầu xin cho các anh chị em có được một lễ Giáng Sinh tuyệt vời. Cầu xin cho tình yêu thương, lòng nhân từ và sự bình an ngự trong tâm hồn và nhà của các anh chị em. Cầu xin cho những người có tâm lòng trĩu nặng được nâng đỡ bằng sự chữa lành mà chỉ đến từ Ngài là Đấng an ủi và trấn an.

Với tinh thần của Đấng Ky Tô trong cuộc sống của mình, chúng ta sẽ có được thiện ý và tình yêu thương đối với tất cả nhân loại, không chỉ trong mùa lễ này thôi mà còn suốt cả năm nữa.

Cầu xin cho đây là kinh nghiệm và phước lành của chúng ta, tôi cầu nguyện, trong tôn danh của Chúa Giê Su Ky Tô, Đấng Cứu Rỗi và Đấng Cứu Chuộc của chúng ta, A Men.

GHI CHÚ

1. "Improve the Shinging Moments," *Hymns*, Số 226.
2. Trích từ "Drama at Gate 67," bài của Ray Jenkins.
3. Ma Thi Ô 25:40.
4. "Ô Bết Lê Hem Ấp Nhỏ," lời của Phillips Brooks, *Thánh Ca*, số 165.
4. Giảng 8:12.